

devunidharmashastramu.org

అనుబంధం 8a: ఆలయం అవసరమైన దేవుని ధర్మశాస్త్ర ఆజ్ఞలు

ఈ పేజీ యెరూషలేములో ఆలయం ఉన్నప్పుడే పాటించగలిగిన దేవుని ధర్మశాస్త్ర ఆజ్ఞలను పరిశీలించే ఒక శ్రేణిలో భాగం.

- అనుబంధం 8a: ఆలయం అవసరమైన దేవుని ధర్మశాస్త్ర ఆజ్ఞలు (ఈ పేజీ).
- అనుబంధం 8b: బలులు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8c: బైబిలు పండుగలు — నేడు వాటిలో దేనినీ ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8d: శుద్ధీకరణ ఆజ్ఞలు — ఆలయం లేకుండా వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8e: దశమభాగాలు, ప్రథమఫలాలు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8f: ప్రభుభోజన సేవ — యేసు చివరి భోజనం పస్కా పండుగ
- అనుబంధం 8g: నాజీరేయుల, ప్రమాణాల ఆజ్ఞలు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8h: ఆలయానికి సంబంధించిన పాక్షిక, సూచనాత్మక విధేయత
- అనుబంధం 8i: సిలువ, ఆలయం

పరిచయం

ఆదినుండే, తన ధర్మశాస్త్రంలోని కొన్ని భాగాలు తాను తన నామమును ఉంచుటకు ఎంచుకున్న ఆలయం అనే ఒక నిర్దిష్ట స్థలంలోనే ఆచరించబడాలని దేవుడు నిర్ణయించాడు (ద్వితీయోపదేశకాండము 12:5-6, 12:11). ఇశ్రాయేలుకు ఇవ్వబడిన అనేక విధులు — బలులు, అర్పణలు, శుద్ధీకరణ ఆచారాలు, ప్రమాణాలు, లేవీయ యాజకత్వపు బాధ్యతలు — భౌతిక బలిపీఠం మీద, అహరోను వంశస్థులైన యాజకుల మీద, ఆలయం నిలిచివున్నంతకాలం మాత్రమే ఉన్న శుద్ధతా వ్యవస్థ మీద ఆధారపడ్డాయి. ఈ ఆజ్ఞలను వేరే స్థలానికి మార్చవచ్చని, కొత్త పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మార్చవచ్చని, సూచనాత్మక ఆచారాలతో భర్తీ చేయవచ్చని, లేదా పాక్షికంగా పాటించవచ్చని ఏ ప్రవక్తా, యేసు కూడా ఎన్నడూ బోధించలేదు. నిజమైన విధేయత ఎప్పుడూ

సరళమైనదే: దేవుడు ఆజ్ఞాపించినదాన్ని సరిగ్గా చేయాలి, లేకపోతే మనం విధేయత చూపడం లేదు: "**నేను మీకు ఆజ్ఞాపించుచున్న దానిలో మీరు కలుపకూడదు, దానిలోనుండి తీసివేయకూడదు**; నేను మీకిచ్చుచున్న మీ దేవుడైన యెహోవా ఆజ్ఞలను మాత్రమే మీరు ఆచరించాలి" (ద్వితీయోపదేశకాండము 4:2. ద్వితీయోపదేశకాండము 12:32; యెహోషువ 1:7 కూడా చూడండి).

పరిస్థితుల్లో వచ్చిన మార్పు

క్రీ.శ. 70వ సంవత్సరంలో యెరూషలేములోని ఆలయం నాశనమైన తరువాత, పరిస్థితి మారింది. ధర్మశాస్త్రం మారినందువల్ల కాదు — దేవుని ధర్మశాస్త్రం పరిపూర్ణమైనది, నిత్యమైనది — కానీ ఈ నిర్దిష్ట ఆజ్ఞలను నెరవేర్చడానికి దేవుడు అవసరమని నిర్ణయించిన అంశాలు ఇక లేవు కాబట్టి. ఆలయం, బలిపీఠం, ప్రతిష్ఠించబడిన యాజకులు, ఎర్ర ఆవు బూడిద లేకుండా, మోషే, యెహోషువ, దావీదు, హిజ్కియా, ఎజ్రా, అపొస్తలుల తరాలు విశ్వాసంగా ఆచరించినదాన్ని తిరిగి ఆచరించడం అక్షరాలా అసాధ్యం. సమస్య ఇష్టంలేకపోవడం కాదు; అసాధ్యమవడమే సమస్య. దేవుడే ఆ ద్వారాన్ని మూసివేశాడు (విలాపవాక్యములు 2:6-7), మరొక మార్గాన్ని కల్పించే అధికారం ఏ మానవునికీ లేదు.

క్రీ.శ. 70వ సంవత్సరంలో రెండవ ఆలయం నాశనమైన దృశ్యాన్ని చూపుతున్న ఫ్రాన్సెస్కో హాయెజ్ చిత్రలేఖనం.

కల్పితమైన లేదా సూచనాత్మకమైన విధేయత అనే తప్పు

అయినప్పటికీ, ఇశ్రాయేలీయుల జీవనంలోని అంశాలను తిరిగి పొందడానికి ప్రయత్నించే అనేక మెస్సీయ సంబంధిత ఉద్యమాలు, గుంపులు ఈ ఆజ్ఞలకు తగ్గించిన, సూచనాత్మకమైన లేదా తిరిగి కల్పించిన

రూపాలను సృష్టించాయి. తోరాలో ఎన్నడూ ఆజ్ఞాపించని వేడుకలను అవి నిర్వహిస్తాయి. ఒకప్పుడు బలులు, యాజకత్వం, పవిత్రమైన బలిపీఠం అవసరమైన వాటికి బదులుగా "పండుగల పునరభ్యాసాలు", "ప్రవచనాత్మక విందులు" కల్పిస్తాయి. తమ కల్పనలను "విధేయత" అని పిలుస్తాయి; వాస్తవానికి అవి బైబిలు భాషలో అలంకరించబడిన మానవ కల్పనలు మాత్రమే. ఉద్దేశం నిజాయితీగా కనిపించవచ్చు, కానీ సత్యం మారదు: దేవుడు తాను కోరిన ప్రతి వివరాన్నీ నిర్దేశించినప్పుడు పాక్షిక విధేయత అనేది ఉండదు.

పశ్చిమ గోడ క్రీ.శ. 70వ సంవత్సరంలో రోమీయులు నాశనం చేసిన ఆలయ పర్వతం చుట్టూ ఉన్న ఆధార గోడ అవశేషం.

ఆయన నిషేధించినదాన్ని చేయడానికి మనం చేసే ప్రయత్నాలను దేవుడు అంగీకరిస్తాడా?

నేడు వ్యాప్తిలో ఉన్న అత్యంత హానికరమైన భావాల్లో ఒకటి ఏమిటంటే, ఆలయం మీద ఆధారపడిన ఆజ్ఞలకు విధేయత చూపడానికి మనం "మన శక్తిమేరకు ప్రయత్నించినప్పుడు" దేవుడు సంతోషిస్తాడన్న నమ్మకం. ఆలయ నాశనం ఆయన చిత్తానికి విరుద్ధంగా జరిగినట్లుగానూ, సూచనాత్మక చర్యల ద్వారా మనం ఆయనకు ఏదో విధంగా ఓదార్పునివ్వగలిగినట్లుగానూ ఈ భావన సూచిస్తుంది. ఇది తీవ్రమైన అపార్థం. మన కల్పిత ప్రయత్నాలు దేవునికి అవసరం లేదు. సూచనాత్మక ప్రత్యామ్నాయాలు ఆయనకు అవసరం లేదు. తన స్వంత విధేయత రూపాలను సృష్టించుకోవడానికి ఆయన ఖచ్చితమైన ఆదేశాలను పక్కనపెట్టినప్పుడు ఆయన ఘనపరచబడడు. కొన్ని ఆజ్ఞలను తాను ఎంచుకున్న స్థలంలోనే, తాను నియమించిన యాజకులతోనే, తాను ప్రతిష్ఠించిన బలిపీఠం మీదనే ఆచరించాలని దేవుడు ఆజ్ఞాపించినట్లయితే (ద్వితీయోపదేశకాండము 12:13-14), వాటిని మరొకచోట — లేదా మరొక రూపంలో — ఆచరించడానికి ప్రయత్నించడం భక్తి కాదు. అది అవిధేయత. ఆలయం యాదృచ్ఛికంగా తొలగించబడలేదు; దేవుని నిర్ణయంతో అది తొలగించబడింది. ఆయన స్వయంగా నిలిపివేసినదాన్ని మనం తిరిగి సృష్టించగలమన్నట్లు ప్రవర్తించడం విశ్వాస్యత కాదు, దుస్సాహసం:

“యెహోవా మాటకు లోబడుటలో ఉన్నంత సంతోషం దహనబలులయందును బలులయందును యెహోవాకు ఉందా? వినుట బలికంటె ఉత్తమము” (1 సమూయేలు 15:22).

ఈ శ్రేణి ఉద్దేశం

ఈ సత్యాన్ని స్పష్టం చేయడమే ఈ శ్రేణి ఉద్దేశం. మేము ఏ ఆజ్ఞనూ తిరస్కరించడం లేదు. ఆలయ ప్రాముఖ్యతను తగ్గించడం లేదు. ఏ ఆజ్ఞలను పాటించాలో, ఏవాటిని పట్టించుకోకూడదో ఎంచుకోవడం లేదు. ధర్మశాస్త్రం నిజంగా ఏమి ఆజ్ఞాపించిందో, గతంలో ఈ విధులు ఎలా ఆచరించబడ్డాయో, నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేమో సరిగ్గా చూపించడమే మా లక్ష్యం. ఏ చేర్పులు, అనుసరణలు లేదా మానవ కల్పనలు లేకుండా మేము లేఖనాలకు విశ్వాసంగా ఉంటాము (ద్వితీయోపదేశకాండము 4:2; 12:32; యెహోషువ 1:7). నేటి అసాధ్యత తిరుగుబాటు కాదు, దేవుడే కోరిన వ్యవస్థ లేకపోవడమే అని ప్రతి పాఠకుడూ గ్రహిస్తాడు.

కాబట్టి పునాదితో ప్రారంభిద్దాం: ధర్మశాస్త్రం నిజంగా ఏమి ఆజ్ఞాపించింది — మరియు ఆలయం ఉన్నంతకాలం మాత్రమే ఈ విధేయత ఎందుకు సాధ్యమైంది.